

PROGRAMA DE MÀ

Vespres d'Arnadí & Dani Espasa —*Il Mitridate Eupatore* de Scarlatti

Palau Òpera

Dimecres, 15 d'octubre de 2025 – 19 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

**Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Programa

Paul-Antoine Bénos-Djian, contratenor – *Mitridate*

Eupatore

Marie Lys, soprano – *Laodice*

Ann Hallenberg, mezzosoprano – *Stratonica*

Sonja Runje, contralt – *Antigono*

Anna Devin, soprano – *Nicomede*

Josep-Ramon Olivé, baríton – *Farnace*

Vespres d'Arnadí

Dani Espasa, clave i director

Alessandro Scarlatti (1660-1725)

Il Mitridate Eupatore

Tragèdia musical en cinc actes amb Llibret de Girolamo Frigimelica

Roberti (1653-1732)

ACTE I

Obertura

Recitaiu i ària. Laodice: “Sì un adultero è nel soglio...”

Recitaiu. Nicomede, Laodice

Ària. Laodice: “Tra i perigli, i timori, e le morti...”

Recitaiu. Eupatore, Antigono

Ària. Antigono: “O mai se n’ vada il piè...”

Recitaiu i ària. Eupatore: “Se il trono dimando...”

Marxa

Recitaiu. Stratonica, Laodice

Ària. Stratonica: “Quante furie ha il crudo averno...”

Recitaiu. Stratonica, Laodice

Ària. Laodice: “Se il tuo sdegno e la mia sorte...”

Recitativu. Farnace, Laodice, Stratonica

Ària. Farnace: “L’allegrezza, chi ben l’intende...”

Recitativu. Farnace, Stratonica, Nicomede.

Ària. Nicomede: “Bella gloria d’un gran re...”

ACTE II

Recitativu. Antigono, Eupatore

Ària. Eupatore: “Patrii numi, amici dèi...”

Recitativu. Stratonica, Eupatore, Antigono

Ària. Antigono: “Aria dolce, e fiera ha in volto...”

Recitativu. Eupatore, Stratonica, Antigono

Ària. Stratonica: “Il mondo mal sospetta...”

Recitativu. Antigono, Eupatore

Ària. Antigono: “Il cielo destina a te il regno...”

Recitativu. Farnace, Eupatore, Antigono

Ària. Eupatore: “Non è l’ozio riposo beato...”

Recitativu i ària. Farnace: “Ottenga la paura...”

Recitativu. Antigono, Nicomede

Ària. Nicomede: “Ingiusta fortuna...”

Recitativu. Eupatore, Laodice

Ària. Laodice: “Dolce stimolo al tuo bel cor...”

Recitativu. Eupatore, Antigono

Duet. “Sì, sì spera, o caro sposo...”

ACTE III

Simfonia

Accompagnato i ària. Farnace: “Ciò che al regno è beneficio...”

Recitativu. Stratonica, Eupatore

Ària. Eupatore: “Voi vedete o dèi d’Egitto...”

Recitativu. Antigono, Farnace, Eupatore

Cor. “Sì, dà laude...”

Recitativu i ària. Stratonica: “Esci ommài, che più non v’hai loco...”

Recitatu. Nicomede, Laodice

Ària. Nicomede: “Vado sì con pronto piè...”

Recitatu. Eupatore, Laodice, Antigono

Recitatu. Antigono, Eupatore, Laodice, Nicomede

Ària. Eupatore: “Parto sì; ma nel partir...”

Recitatu. Laodice, Nicomede.

Duet. “Chi ben opra ben confida...”

PAUSA

ACTE IV

Simfonia

Recitatu. Eupatore, Laodice

Ària. Eupatore: “Stelle, se il vostro lume...”

Recitatu. Laodice, Eupatore

Ària. Laodice: “Cara tomba del mio diletto...”

Recitatu. Laodice, Eupatore

Duet. “Sì per sempre ancor ti abbraccio...”

Recitatu. Laodice, Nicodeme, Eupatore, Antigono

Ària. Nicodeme: “All’armi, a battaglia...”

Recitatu. Stratonica, Laodice, Antigono

Ària. Stratonica: “Odiata, disprezzata...”

Recitatu. Antigono, Laodice

Ària. Laodice: “Non mi dir tanto...”

ACTE V

Recitatu. Farnace, Eupatore

Ària. Eupatore: “Uccidete, distruggete...”

Recitatu. Laodice, Antigono, Eupatore

Ària. Antigono: “Tu sei l’anima del mio core...”

Recitatu. Stratonica, Eupatore

Ària. Stratonica: “Come dolce un sicuro diletto...”

Recitatu. Eupatore, Laodice, Stratonica, Antigono

Recitatiu i ària. Nicomede: “Del pien diletto...”

Recitatiu i ària. Eupatore: “Prima cura, e dolce amore...”

Cor-tots

Durada aproximada del concert:

Primera part, 100 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 60 minuts

Concert enregistrat per Catalunya Música i per Palau Digital.

#òpera #antiga #aniversaris

Palau de la Música Catalana

Palau Òpera

Dimecres, 15.10.25

Il Mitridate Eupatore
de Scarlatti

Diumenge, 09.11.25

Alcina de Händel

Dimarts, 25.11.25

Orfeo ed Euridice
de Gluck

Diumenge, 15.02.26

Giulio Cesare de Händel

Palau Grans Veus

Dijous, 13.11.25

Benjamin Appl
& James Bailleau

Dimarts, 10.03.26

Julia Lezhneva
& Il Giardino Armonico

Dilluns, 13.04.26

Piotr Beczala
& Sarah Tysman

Dimarts, 21.04.26

Sondra Radvanovsky
& Anthony Manoli

Dilluns, 11.05.26

Xavier Sabata & Le
Concert de l'Hostel Dieu

Dilluns, 01.06.26

Julia Kleiter
& Julius Drake

Més informació i venda d'entrades a palaumusica.cat

Poema

Mesures

que els pantans són quasi buits
que no plou amb constància suficient
que no hi ha prou aigua de reserva
i que les previsions tampoc no apunten canvis
—diuen avui com deien ahir a la ràdio

i jo que quan ho escolto penso en tu
en tots aquests diluvis que provoques

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Alessandro Scarlatti (Palerm - 1660-Nàpols, 1725). Compositor del Barroc, conegut principalment per les seves cantates i òperes. Inventor de l'obertura italiana, utilitzada en la sonata de quatre moviments que després seria important per estructurar les simfonies i molta música de cambra, com els quartets de corda.

Vespres d'Arnadí (Daniel Espasa i Pere Saragossa, 2005). Conjunt especialitzat en música barroca, històricament informada i que vol apropar la música d'aquesta època d'una manera espontània i familiar. Ha actuat en festivals tan prestigiosos com el de Halle o Peralada i participen habitualment en la programació del Palau de la Música Catalana.

Dani Espasa (la Canonja, Tarragonès, 1974). Multiinstrumentista, director, compositor i productor polifacètic, amb formació de jazz, música de teatre, clàssica i antiga.

Quines són les claus del concert?

Podràs descobrir-hi una de les millors òperes del compositor Alessandro Scarlatti. Una obra que es presenta a Barcelona per primer cop i que ha tornat recentment als escenaris després d'anys d'oblit. L'òpera tracta sobre la confabulació per assassinar Mitridate VI Eupàtor, rei de Pont (actual Turquia) durant el segle I aC pels usurpadors del tron de Pont i de la mare de Mitridate. Mitridate i la seva esposa Issicratea, disfressats i fent-se passar per egipcis, destapen el complot i recuperen el tron legítim. El personatge de Mitridate va ser emprat per Racine per escriure una tragèdia estrenada el 1672 i posteriorment va ser objecte de diverses òperes, entre les quals la coneguda *Mitridate, re di Ponto* de W. A. Mozart.

A què he de parar atenció?

En tractar-se d'una versió de concert, l'atenció es pot fixar principalment en la música. Scarlatti construeix la personalitat dels personatges protagonistes a través dels moments solistes que els atorga. Les àries *di bravura* –intervencions solistes on el protagonista expressa emocions vehements que el compositor tradueix amb

agilitats vocals de gran dificultat– “Quante furie ha il crudo averno” i “Esci, omai che più non v’hai loco” descriuen Stratonica i Laodice, la primera amb caràcter tempestuós i la segona amb gran patetisme, com també s’aprecia a “Cara tomba del mio diletto”, on expressa el lament pel seu germà que creu mort. Els moments solistes es combinen, en l’òpera barroca, amb els recitatius acompanyats, en què es desenvolupa la trama.

Sabies que...

L’estrena d’aquesta òpera el 1707 al Teatro San Giovanni Grisostomo (Venècia) va ser un fracàs: el públic i la crítica venecians no estaven acostumats a la complexitat dramàtica i musical que Scarlatti imprimeix a aquesta obra ni tampoc a l’estructura en cinc actes en què Scarlatti la va estructurar, respecte dels tres actes tradicionals de l’òpera italiana. Scarlatti va trigar deu anys a tornar a programar aquest títol, aleshores a Milà.

Alessandro Scarlatti va destacar com a compositor d’òperes, especialment establint les bases de l’òpera barroca, però també va ser un gran compositor de *concerti grossi*. El seu fill Domenico Scarlatti, també compositor, va esdevenir igualment famós principalment per les seves sonates de teclat.

El nom de la formació, Vespres d’Arnadí, fa referència als concerts que a l’Europa del segle XVIII s’oferien habitualment als vespres, acompanyats de les postres als sopars dels nobles i els burgesos. Una de les postres tradicionals del País Valencià és precisament l’arnadí, un dolç antic elaborat amb carabassa o moniato, sucre i ametlla.

Comentari

L'obra mestra d'Alessandro Scarlatti

Tot i que nascut en un indret incert de l'illa de Sicília, Alessandro Scarlatti (1660-1725) és un dels artífexs principals de la música napolitana. I especialment de l'òpera, un gènere que gràcies a ell prendria una forma definitiva en la consolidació del teatre musical del Barroc. Sens dubte, un referent per a la generació següent de músics de pedra picada en el terreny operístic: parlem de Vivaldi, Porpora, o fins i tot compositors alemanys com ara Hasse o Händel. Tanmateix (i com posteriorment passaria amb Vivaldi o amb Händel), Scarlatti seria un destacat compositor d'obres instrumentals com ara *concerti grossi* i, en el terreny de la música vocal, de cantates. Va ser, a més, pare de dos il·lustres músics, Pietro Filippo i, molt més conegut, Domenico.

Pel que fa a l'òpera, Alessandro Scarlatti ens ha llegat prop de cent vint obres, algunes perdudes i d'altres en forma de *pasticcio* (barreja de fragments d'òperes preexistents, pròpies o alienes), estrenades a Nàpols, Roma, Florència o Venècia. Cal dir, a més, que Scarlatti va destacar en el gènere de l'*opera seria*, però aviat el va combinar amb el de l'*opera buffa* (còmica), una modalitat emergent i de la qual el músic fou un dels més bons valedors, tot creant la primera generació de l'òpera còmica napolitana que després assumirien els músics Pergolesi, Paisiello o Cimarosa, entre molts d'altres.

Al llarg de la seva vida, l'estil del compositor va anar evolucionant fins a la consolidació de l'ària *da capo* tripartida A-B-A (a més de la *sinfonia* en tres moviments a mode d'obertura), però amb una preocupació per l'expressió de les passions i els sentiments dels seus personatges mitjançant els *affetti*. En va deixar constància en una carta escrita el 1704, en què parlava de la necessitat d'“*emocionar i atraure l'esperit de l'oient sobre la diversitat dels sentiments que expliquen els diferents accidents del drama*”. No va estar sol en aquesta idea, perquè els seus col·legues Leonardo Vinci (1690-1730) o Giovanni Bononcini (1670-1747) participaven del mateix concepte, però Scarlatti va destacar molt per damunt dels seus contemporanis.

Allunyat provisionalment de Nàpols, entre el 1702 i el 1708, el músic va viure i treballar entre Florència, Roma i Venècia. I és en aquest context on cal situar les

dues òperes que Scarlatti va destinar a la Ciutat dels Canals: *Il trionfo della libertà* i *Il Mitridate Eupatore*. Aquesta és, segurament, l'òpera més perfecta del catàleg de Scarlatti i la que presenta més traces de modernitat respecte de les obres escrites per a Nàpols o Roma. Es va estrenar al Teatro San Giovanni Grisostomo de Venècia el 5 de gener de 1707, vint-i-nou anys després de l'obertura d'aquest teatre.

Dividida en cinc actes –l'única de les òperes de Scarlatti amb aquesta estructura–, *Il Mitridate Eupatore* té llibret de Girolamo Frigimelica Roberti, que inclou en l'edició impresa un pròleg laudatori dedicat al mariscal Adam Heinrich Graf von Steinau, un militar saxó aleshores al servei de la República veneciana i que segurament degué sufragar aquelles funcions, emmarcades en la temporada de Carnaval, que començava sempre el 26 de desembre i que s'allargava fins a la Quaresma.

L'estrena va ser un fracàs absolut. Part de la causa d'aquest rebuig segurament podria haver estat la inusual divisió en cinc actes (davant de la tradició italiana dels tres actes) i que semblava voler assimilar el model operístic francès. Una veritable llàstima, cosa que va fer que l'òpera desaparegués del repertori i que Scarlatti només la programés novament deu anys després per a unes funcions a Milà.

La temàtica de l'òpera es centra en Mitridates VI Eupàtor, rei del Pont (a l'Àsia Menor), que l'any 88 aC es va enfrontar a Roma. El personatge, objecte d'una tragèdia de Racine estrenada entre els anys 1672 i 1673, donaria lloc a diverses òperes, la més coneguda de les quals és *Mitridate, re di Ponto*, que un jove Mozart de catorze anys va estrenar a Milà.

El llibret de Girolamo Frigimelica Roberti per a Scarlatti es basa en part en Racine, tot i que també beu de l'*Orestíada* d'Èsquil per construir algunes escenes i situacions dels personatges.

Per la seva banda, el músic napolità va aportar-hi el segell propi, amb la saviesa que li era característica. Per exemple, contraposant musicalment els dos personatges femenins protagonistes, Stratonica i Laodice. La primera, amb àries de *bravura* com “Quante furie ha il crudo averno” i “Esci, omai che più non v'hai loco” amb una vocalitat fogosa i tempestuosa; la segona amb un lirisme i patetisme arravatadors i amb pàgines com “Cara tomba del mio diletto”, destinada al seu germà mort i amb un caràcter deliciosament elegíac.

A més, i amatent al seu domini com a orquestrador, Scarlatti no estalvia números escrits amb un color i una tímbrica sensorials, com ara l'inici del quart acte,

utilitzant les trompes amb sordina en un sinuós diàleg.

Tot un encert, doncs, recuperar un títol com aquest, inèdit a Barcelona, en companyia dels sempre entusiastes membres de Vespres d'Arnadí, empesos per la curiositat insubornable de Dani Espasa.

Jaume Radigales, professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Paul-Antoine Bénos-Djian, contratenor

©John Zougas

El contratenor francès Paul-Antoine Bénos-Djian és considerat un dels talents vocals més prometedors de la seva generació. Guardonat amb el premi HSBC Révélation al Festival d'Ais de Provença, es va formar al Centre de Musique Baroque de Versailles i al Conservatoire de París.

Entre els seus compromisos la temporada 2024-25, destaquen els rols d'Ulisse de *Polifemo* a l'Opéra de Lilla i al Château de Versailles, i Endimione de *La Calisto* al Festival d'Ais de Provença. En l'àmbit concertístic, el paper titular en una gira de *Tamerlano*, sota la direcció de René Jacobs, amb la Freiburger Barockorchester, a més de Trasemedes de *Merope*, amb l'Akademie für Alte Musik de Berlín, i la col·laboració amb Le Poème Harmonique i Café Zimmermann.

La temporada 2023-24 va interpretar Ottone de *L'incoronazione di Poppea* a l'Opéra de Rennes i a l'Oper de Colònia, així com Ulisse de *Polifemo* a l'Opéra National du Rhin, sota la direcció d'Emmanuelle Haïm. També va oferir un recital Vivaldi amb Café Zimmermann; el paper titular d'*Il Mitridate Eupatore* de Scarlatti al Concertgebouw, sota la direcció de Thibault Noally; *Messiah* de Händel, amb Accentus i Laurence Equilbey, a La Seine Musicale, Opéra National du Capitole de

Tolosa de Llenguadoc i al Palau de la Música Catalana; un recital Bach al Bozar de Brussel·les, i la *Passió segons sant Mateu* a l'Opéra de Rennes.

Durant la temporada 2022-23 va cantar Oberon d'*A midsummer night's dream* a l'Opéra de Rouen; Athamas de *Semele* a l'Opéra de Lilla, amb Emmanuelle Haïm; Farnace de *Mitridate* a la Staatsoper de Berlín; el paper titular de *Giulio Cesare* al Festival International de Beaune, i Alessandro de *Tolomeo*, amb Il Pomo d'Oro, en una gira que va incloure el Teatro Real, Théâtre des Champs Élysées, Elbphilharmonie d'Hamburg i Katowice.

Els seus compromisos anteriors van ser Farnace de *Mitridate*, amb Marc Minkowski i Les Musiciens du Louvre (amb enregistrament comercial) al Palau de les Arts de València; Ottone d'*Agrippina* a Halle i Marte de *La divisione del mondo* a l'Opéra Royal de Versailles, amb Les Talens Lyriques i Christophe Rousset; Unulfo de *Rodelinda* al Théâtre des Champs Élysées, amb Le Concert d'Astrée i Emmanuelle Haïm; el paper titular de *Rinaldo* a l'Opéra de Rennes; La veu de Déu d'*Il primo omicidio* de Scarlatti, amb Philippe Jaroussky, a Salzburg; Tolomeo de *Giulio Cesare*, amb l'English Touring Opera, a més de concerts i un enregistrament de les *Odes* de Purcell, amb Le Banquet Céleste, i el seu debut amb la prestigiosa Comédie Française de París a *La nuit des rois*.

També ha debutat a Moscou amb el Teatre Bolxoi com a Polinesso d'*Ariodante*, sota la direcció de Gianluca Capuano, i ha cantat Didymus de *Theodora* de Händel, amb Il Pomo d'Oro, al costat de Joyce DiDonato, Lisette Oropesa i Michael Spyres, al Theater an der Wien, Théâtre des Champs Élysées i La Scala de Milà, amb enregistrament en directe. Altres compromisos recents inclouen Nireno de *Giulio Cesare* al Théâtre des Champs Élysées i Ottone de *L'incoronazione di Poppea* al Festival d'Ais de Provença.

Marie Lys, soprano

©Jean-Baptiste Millot

La soprano suïssa Marie Lys ha obtingut un ampli reconeixement internacional per la lluminositat de la seva veu i l'expressivitat del seu art, especialment en el repertori barroc i belcantista. Guardonada al Concurs Cesti 2018 i amb el Premi Vincenzo Bellini Belcanto 2017, va ser notícia el 2022 en substituir Cecilia Bartoli en el paper protagonista d'*Alcina* al Maggio Musicale Fiorentino, sota la direcció de Gianluca Capuano.

Es va formar a l'Haute École de Musique de Lausana i al Royal College of Music de Londres, on es va graduar amb *first class honours* i un Artist Diploma in Opera. Antiga membre del Jeune Ensemble del Grand Théâtre de Ginebra, des d'aleshores ha actuat en grans teatres i festivals d'òpera europeus.

El seu àlbum de debut, *Amate stelle* (Glossa), reuneix àries barroques en estrena mundial i posa en relleu el seu Ensemble Abchordis. Marie Lys ha brillat especialment en rols händelians: Semele, Ginevra (*Ariodante*), Adelaide (*Lotario*) i Bellezza (*Il trionfo del Tempo*) col·laborant amb directors com ara Fabio Biondi, Laurence Cummings i Christophe Rousset.

Entre els seus compromisos recents destaquen el paper protagonista d'*Alcina* de *Cublai* de Salieri (Theater an der Wien) i actuacions a Versalles, Concertgebouw d'Amsterdam i festivals Händel de Göttingen i Londres. La seva discografia abasta des d'*Argippo* i *Serenata a tre* de Vivaldi fins a *Atys* de Lully i *Betty* de Donizetti.

Ha consolidat també un ampli repertori mozartià interpretant Despina de *Così fan tutte*, sota la direcció de Diego Fasolis a l'Opéra de Lausana, i Zerlina de *Don Giovanni*, amb Emmanuelle Haïm a l'Opéra de Lilla. Va cantar la *Gran Missa en Do menor* de Mozart amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France, sota la batuta de Leonardo García Alarcón, a la Maison de la Radio et de la Musique de París, i va oferir a l'Opéra de Montpellier un recital d'àries de concert i d'òpera de Mozart, sota la direcció de Philippe Jaroussky. Ha interpretat el *Requiem* i l'*Exsultate, jubilate* de Mozart amb l'Orchestre de Chambre de Lausana, dirigida per John Nelson.

Durant la temporada 2024-25, va tornar a escena com a Cleopatra (*Giulio Cesare*) en una producció de Chiara Muti i com a Galatea (*Polifemo*). Juntament amb el debut com a Aspasia (*Mitridate*) en gira europea amb la Kammerorchester de Basilea en un programa barroc de recital, i la col·laboració amb Christophe Rousset en el paper protagonista de *Proserpine* de Lully a l'Opéra Royal de Versailles i al Theater an der Wien, mentre que amb Ottavio Dantone en el paper de Leocasta de *Giustino* de Vivaldi a Madrid, Barcelona i Bilbao.

Ann Hallenberg, mezzosoprano

©Örjan Jakobsson

La mezzosoprano sueca Ann Hallenberg actua habitualment als principals teatres i festivals d'òpera, entre els quals el Teatro alla Scala de Milà, Teatro La Fenice de Venècia, Teatro Real de Madrid, Theater an der Wien, Opernhaus de Zúric, Opéra National de París, Théâtre de la Monnaie de Brussel·les, Netherlands Opera d'Amsterdam, Bayerische Staatsoper de Múnic, Staatsoper de Berlín, Festival de Salzburg, Salzburg Whitsun Festival i Festival d'Edimburg.

El seu ampli repertori operístic inclou nombrosos rols en òperes de Rossini, Mozart, Gluck, Händel, Vivaldi, Monteverdi, Purcell, Bizet i Massenet, entre molts altres compositors. Altament sol·licitada com a cantant de concert, actua amb freqüència a les principals sales d'Europa i d'Amèrica del Nord, amb un repertori extraordinàriament extens que abasta des de la música del segle XVII fins al segle XX. A més del repertori barroc, és especialment reconeguda per les seves interpretacions de *Les nuits d'été*, *La damnation de Faust* i *L'enfance du Christ* de Berlioz; els *Rückert-Lieder*, *Kindertotenlieder*, *Das Lied von der Erde* i la *Segona Simfonia* de Mahler; *Alt-Rhapsodie* de Brahms; *Arianna a Naxos* de Haydn; *Giovanna d'Arco* de Rossini; la *Missa solemnis* i *Novena Simfonia* de Beethoven; *The dream of Gerontius* d'Elgar, i *Szenen aus Goethes 'Faust'* de Schumann.

Ha col·laborat amb orquestres de prestigi, com la Berliner Philharmoniker, Gewandhausorchester de Leipzig, Orchestre de París, Orchestre National de France, Royal Concertgebouw Orchestra, Accademia Nazionale di Santa Cecilia,

London Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Los Angeles Symphony Orchestra, Orchestre Symphonique de Mont-real, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Russian National Orchestra, Swedish Radio Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Danish Radio Orchestra i Oslo Philharmonic. Manté una estreta col·laboració amb conjunts com Les Talens Lyriques, Orchestre Révolutionnaire et Romantique i Europa Galante.

Treballa habitualment amb els directors Fabio Biondi, Gianluca Capuano, William Christie, Teodor Currentzis, Sir John Eliot Gardiner, Emmanuelle Haïm, Daniel Harding, Andrea Marcon, Cornelius Meister, Marc Minkowski, Riccardo Muti, Kent Nagano, Sir Roger Norrington, Sir Antonio Pappano, Evelino Pidò i Christophe Rousset.

Entre els seus compromisos més recents destaquen *Juditha triumphans* de Vivaldi a Roma amb l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia; *Das Lied von der Erde* de Mahler, amb la Helsingborg Symphony Orchestra; Dejanira d'*Hercules* de Händel al Festival Händel de Karlsruhe; Marie de *L'enfance du Christ* de Berlioz, amb la Tonhalle de Zúric i a Londres amb el Monteverdi Choir & Orchestra; *Arianna a Naxos* i *Scena di Berenice* de Haydn al Barbican de Londres amb l'Academy of Ancient Music; *Segona Simfonia (Lobgesang)* de Mendelssohn, amb la Berliner Philharmoniker i Accademia Nazionale di Santa Cecilia; *Missa solemnis* de Beethoven a Londres i Berlín, sota la direcció de Sir John Eliot Gardiner; el rol titular d'*Ariodante* de Händel a Ljubljana amb Il Pomo d'Oro; *Passió segons sant Joan* de Bach, amb l'Antwerp Symphony Orchestra; *The dream of Gerontius* d'Elgar, amb la Swedish Radio Symphony Orchestra; el rol titular de *Griselda* de Vivaldi al Teatro La Fenice de Venècia; rol principal de *Solomon* de Händel a Londres, Nova York, Los Angeles, San Francisco i Madrid amb The English Concert, i un recital d'àries de Händel al Wigmore Hall de Londres amb The Mozartists i Ian Page.

Amb més d'una quarentena d'enregistraments en CD i DVD, ha estat guardonada en dues ocasions amb el premi a la millor gravació operística solista als International Opera Awards de Londres: el 2014 i novament el 2016, amb el seu disc *Agrippina*.

Sonja Runje, contralt

©Mario Poje

La revista «Stagione» del MusikTheater an der Wien descrivia Sonja Runje com “una de les veus barroques més belles del nostre temps”.

La seva agenda 2024-25 presentava compromisos destacats: el paper d'Erenice en la versió de concert d'*Il Venceslao* a Varsòvia al costat de Max Emanuel Cencic i l' {oh!} Orkiestra, sota la direcció de Martyna Pastuszka. A més, el rol de Farnace de *Mitridate, re di Ponto* de Mozart a Lausana; el paper titular de *Griselda* al MusikTheater an der Wien, novament amb Max Emanuel Cencic i la Wrocław Baroque Orchestra, dirigida per Benjamin Bayl, i el rol protagonista de Cesare de *Giulio Cesare in Egitto* de Händel a l'Oper de Colònia, amb la Gürzenich Orchester Köln, sota la batuta de Rubén Dubrovsky. Igualment, l'oratori de Händel *The triumph of Time and Truth* al MusikTheater an der Wien, la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach i *Elies* a Zagreb, així com la *Hrvatska Misa* en concert al Prinzregententheater de Múnic.

Entre els seus compromisos més recents destaquen els rols d'Egeo de *Teseo* al Festival Händel de Halle i de Bradamante d'*Orlando furioso* de Vivaldi al Baroque Opera Festival de Bayreuth. Com a Erenice d'*Il Venceslao* de Caldara, ha actuat als Tage der Alten Musik de Herne i al Festival Eufonia de Varsòvia; ha estat Angelo di Giustizia d'*Adamo* de Galuppi al MusikTheater an der Wien i al Musiikkitalo d'Hèlsinki.

Contralt versàtil, Sonja Runje col·labora habitualment amb directors de prestigi, com George Petrou, Christian Curnyn, Rubén Dubrovsky, Benjamin Bayl, Martyna Pastuszka, Francesco Corti i Aapo Häkkinen.

Anna Devin, soprano

©Victoria Cadisch

La soprano irlandesa Anna Devin és àmpliament admirada pel seu “*control vocal, art i intel·ligència musical i dramàtica*” («Opera News») i ha assolit reconeixement internacional per la seva trajectòria en el repertori barroc i clàssic, especialment per les seves aclamades interpretacions de les heroïnes de Händel.

Com a intèrpret de concert a Europa i als Estats Units, el seu repertori inclou un ampli ventall d'obres sacres i seculares, des dels grans oratoris de Händel fins a obres de Mahler, Haydn, Mozart i del primer Barroc. Gaudeix d'èxit notable en el terreny del concert i ha actuat en escenaris i festivals prestigiosos, com els de Händel de Londres i Göttingen, Bach de Lausana, Brighton Early Music i el de Belfast, així com als BBC Proms i al Carnegie Hall. Ha col·laborat amb la Wiener Philharmoniker, Hallé Orchestra, Royal Northern Sinfonia, Irish Chamber Orchestra, les orquestres simfòniques de Houston, Charlotte i Seattle, entre moltes d'altres. Ha treballat sota la direcció dels mestres Sir William Christie, Laurence Cummings, Christian Curnyn, Ottavio Dantone, Ivor Bolton, Sir Colin Davis, Yannick Nézet-Séguin, Sir Mark Elder i Sir Antonio Pappano.

La seva agenda de la temporada 2024-25 va incloure nombrosos compromisos de concert: *Paukenmesse* de Haydn, amb Vladimir Jurowski i la London Philharmonic Orchestra; *Messiah* de Händel en el debut com a director de Benjamin Appl, amb la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra; un nou programa barroc amb l'Academy of Ancient Music, sota la direcció de Bojan Čičić, a Londres i Cambridge; *Dona*

nobis pacem de Vaughan Williams, amb la Bournemouth Symphony Orchestra, dirigida per David Hill; *La Creació* de Haydn al National Concert Hall de Dublín, amb Peter Whelan, i la *Missa en Si menor* de Bach, amb l'Oxford Philharmonic Orchestra, dirigida per Marios Papadopoulos. En òpera, el retorn a l'Irish National Opera en el paper d'Héro de *Béatrice et Bénédict*, sota la direcció de Ryan McAdams.

En temporades anteriors va debutar a la Royal Opera House com a Gretel de *Hänsel und Gretel*, alhora que feia el debut en el rol de Rosina d'*Il barbiere di Siviglia* a l'English National Opera. Va ser Cleopatra de *Giulio Cesare* al Blackwater Valley Opera Festival, paper pel qual ha rebut grans elogis de la crítica; va cantar al costat de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya en una estrena mundial de Josep Maria Guix; va fer gira amb l'*Stabat Mater* de Pergolesi, amb l'Irish Chamber Orchestra i va participar al Winter Chamber Music Festival amb el Fidelio Trio a Dublín.

Anteriorment va debutar com a Fiordiligi de *Così fan tutte* (Irish National Opera), va interpretar *Carmina Burana* amb la National Symphony Orchestra de Dublín, *Messiah* amb la Bournemouth Symphony Orchestra, *Missa en Si menor* en gira amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, i va debutar amb la CBSO en les gales de Cap d'Any. També ha estat Rodelinda en un debut de darrera hora amb la Moscow Philharmonic, ha participat a *Messiah* a l'Opéra de Lió amb Deborah Warner i ha debutat com a Elisabetta de *Maria Stuarda* de Donizetti per a l'Irish National Opera.

Els darrers anys ha destacat en rols com Melissa (*Amadigi*) a la Garsington Opera, Almirena (*Rinaldo*) en gira amb Glyndebourne, Michal (*Saul*) al Théâtre du Châtelet de París i a Glyndebourne, ha ofert el rol titular de *Calisto* a Madrid sota la direcció d'Ivor Bolton, Semele al Festival de Karlsruhe, Tusnelda (*Arminio*) al Festival Händel de Göttingen, Galatea (*Acis and Galatea*) a la Mozartwoche de Salzburg, Nannetta (*Falstaff*) i Lauretta (*Gianni Schicchi*) al Covent Garden, Susanna (*Le nozze di Figaro*) amb la Welsh National Opera, Glyndebourne i Scottish Opera, Sophie (*Werther*) i Zerlina (*Don Giovanni*) a la Scottish Opera, així com rols a La Scala, Opera Collective d'Irlanda i Brisbane Baroque, on va guanyar el Helpmann Award 2015 a la millor cantant de repartiment.

La seva discografia inclou *La bohème*, amb l'Irish National Opera; *Arminio* i *Faramondo* al Festival Händel de Göttingen; *Mozart in London*, *Il re pastore* i

Mitridate, re di Ponto, amb Classical Opera, per a Signum Classics, i *Arias for Benucci*, amb Arcangelo per a Hyperion.

Amant tant de l'òpera com del concert, ha actuat arreu del món i, més recentment, ha dedicat temps al desenvolupament de projectes de música de cambra i recitals, amb aparicions a festivals com West Cork, Boyne, Westport i col·laboracions amb Julius Drake en un recital inspirat en la poesia irlandesa. Aquesta temporada debutarà en recital al Bechstein Hall.

Antiga alumna del programa Jette Parker Young Artist de la Royal Opera House, Royal Irish Academy of Music, Guildhall School of Music and Drama i National Opera Studio, Anna Devin també destaca per la seva tasca pedagògica i el suport a joves talents impartint classes magistrals i formació a Londres i Dublín, a més de continuar ensenyant des del seu propi estudi.

Compromesa amb la difusió i la conscienciació sobre la dislèxia, és ambaixadora de la British Dyslexia Association i ha compartit la seva experiència personal amb els mitjans i en actes públics, tot subratllant que: *“Ser diferent no és res dolent. No encaixar amb la majoria és una benedicció, perquè tots tenim el nostre propi camí, i haver de trobar la teva pròpia via aporta originalitat”*.

Josep-Ramon Olivé, baríton

©Martina Ribalta

Nascut a Barcelona, Josep-Ramon Olivé va rebre la Medalla d'Or de la Guildhall School of Music & Drama de Londres el 2017, així com el primer premi i el premi del públic del Händel Singing Competition 2015 i el segon premi del Concurs Permanent de Juventudes Musicales de España 2011. També va ser nomenat Oxford Lieder Young Artist el 2015, va formar part del projecte Le Jardin des Voix de William Christie i Les Arts Florissants el 2017 i fou seleccionat ECHO Rising Star el 2018.

Inicià els estudis de violoncel, piano i cant a l'Escolania de Montserrat i posteriorment a l'Escola de Música de Barcelona. Estudià direcció coral i cant clàssic a l'Escola Superior de Música de Catalunya i continuà la formació vocal a la Guildhall School de Londres amb el professor Rudolf Piernay. Ha participat en classes magistrals de Graham Johnson, Gerald Finley, Kurt Widmer, Josep Bros, Luigi Alva i Teresa Berganza, entre d'altres.

Ha col·laborat amb orquestres com ara Le Concert des Nations, Les Arts Florissants, Hespèrion XXI, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta de la Comunidad de Madrid, London Handel Orchestra i Orchestra of the Age of Enlightenment, tot actuant en sales i teatres de prestigi, com el Palau de la Música Catalana, Concertgebouw d'Amsterdam, Auditorio Nacional de Madrid, Elbphilharmonie d'Hamburg, Gran Teatre del Liceu, Philharmonie de París, Musikverein i Konzerthaus de Viena, Wigmore Hall i

Barbican Hall de Londres, i Tchaikovsky Concert Hall de Moscou. Ha estat dirigit per grans mestres, com Jordi Savall, William Christie, Kazushi Ono, John Fiore, Giampaolo Bisanti, Sigiswald Kuijken, Laurence Cummings, Josep Pons i Víctor Pablo Pérez.

Els seus rols operístics inclouen el comte (*Le nozze di Figaro* de Mozart), Mercutio (*Roméo et Juliette* de Gounod), Tarquinius (*The rape of Lucretia* de Britten), Schaunard (*La bohème* de Puccini), Masetto (*Don Giovanni* de Mozart), Kuligin (*Kàtia Kabànova* de Janáček), Maximilian (*Candide* de Bernstein), Polyphemus (*Acis & Galatea* de Händel), Orfeo (*L'Orfeo* de Monteverdi) i Aeneas (*Dido & Aeneas* de Purcell). En l'àmbit de l'oratori, ha interpretat *Ein deutsches Requiem* de Brahms; *Simfonia Lírica* de Zemlinsky; *Requiems* de Fauré i Duruflé; *Carmina Burana* d'Orff; *Requiem*, *Missa en Do menor* i *Vesperae solennes de confessore* de Mozart; *El Messies*, *Esther* i *Alexander Balus* de Händel, i la *Passió segons sant Mateu*, *Magnificat*, *Missa en Si menor* i *Oratori de Nadal* de J. S. Bach. En el terreny del lied, ha cantat els cicles *Die schöne Magelone* de Brahms, *Lieder eines fahrenden Gesellen* i *Rückert Lieder* de Mahler, *Winterreise* i *Die schöne Müllerin* de Schubert, *Dichterliebe* de Schumann, *Histoires naturelles* de Ravel, *La bonne chanson* de Fauré i *An die ferne Geliebte* de Beethoven, entre molts d'altres.

Entre les seves activitats recents destaquen l'estrena d'obres dels compositors Salvador Brotons (*Cantata de Randa*), Josep Vila i Casañas (*Veni Creator Spiritus*), Albert Guinovart (*Rèquiem*), Joan Magrané (*Diàlegs de Tirant e Carmesina*), Johan Duijck (*Dixit Dominus*), Raquel García-Tomás (*Chansons trouvées*), Laurence Osborn (*Narcissus*) i Alberto García-Demestres (*L'eclipsi*). Ha debutat al Gran Teatre del Liceu, Festival Castell de Peralada, Cicle de Lied del CNDM al Teatro de la Zarzuela i a la inauguració del LIFE Victoria 2018, en recital amb el pianista Malcolm Martineau.

Vespres d'Arnadí, orquestra barroca

© May Zircus

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat utilitzant instruments i criteris històrics, el nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià.

El conjunt ha actuat en importants sales i festivals d'Europa, com els de Peralada, Barcelona, Halle, Praga, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostel·la, Lugo i Madrid, entre d'altres.

Ha enregistrat tres discs amb el segell Musièpoca: *Pièces de symphonie* de Charles Desmazes, *Missa en Re major* de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada* de Händel. A la darrera del 2018 va presentar el quart disc, amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata. Aquest desembre va sortir el seu últim disc, *Invisibili*, amb el magnífic contratenor Xavier Sabata, un recorregut interessant pel gènere de l'òpera seriosa, que les primeres dècades del segle XVIII estava vivint un procés d'intensificació virtuosística que portaria els cantants (sobretot sopranos i *castrati*) a convertir-se en les superestrelles de l'època. Rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

Vespres d'Arnadí està format per:

Violins I

Farran Sylvan James, Vadym Makarenko, Cati Reus, Andrés Murillo

Violins II

Alba Roca, Maria Gomis, Oriol Algueró, Cecilia Clares

Violes

Natan Paruzel, Anna Aldomà

Violoncels

Oriol Aymat, Jorge Alberto Guerrero

Contrabaixos

Mario Lissarde, Oriol Martí

Oboès

Pere Saragossa, Nina Alcanyiz

Trompetes

Carles Herruz, Sergi Marquillas

Fagot

Josep Borràs

Timbales

Pere Olivé

Arxillaüt i guitarra

Miguel Rincón

Clavicèmbal i direcció

Dani Espasa

Dani Espasa, director

© Michal Novak

Nascut a la Canonja (Tarragona), és un músic eclèctic amb multitud d'interessos i una activitat artística ben diversa: pianista, clavecinista, acordionista, director, compositor, arranjador, productor, professor... La seva carrera transcorre per camins sorprenents, i és igual de probable trobar-lo en espectacles teatrals (ha col·laborat amb Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel i Jordi Prat i Coll) com al capdavant de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, o col·laborant amb Maria del Mar Bonet, Lúdia Pujol, o bé a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) impartint classes d'improvisació o música de cambra.

Havent estudiat clavicèmbal i baix continu a l'ESMUC amb Béatrice Martin, va iniciar una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval, com ara Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, La Hispanoflamenca, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Tolosa de Llenguadoc, La Caravaggia o MUSIcaALcheMIca. Tanmateix, no va trigar a ampliar el seu radi d'acció i aviat va dirigir l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual també col·labora com a pianista i clavecinista, l'*ensemble* barroc de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional d'Andorra (ONCA) i l'*ensemble* de música contemporània BCN216. Com a instrumentista, ha estrenat i enregistrat peces per a piano de Joan Albert Amargós i Enric Granados, i té més d'una quarantena d'enregistraments per als segells

Aparté, Alia Vox, Erato, Passacaille, Pan Classics, Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Espasa ha compartit escenari amb artistes que representen estils molt diversos: Joan Albert Amargós, Eliseo Parra, Sílvia Pérez Cruz, Sting, Paul Simon, John Cale, Ute Lemper, Rolando Villazón, Philippe Jaroussky, Mayte Martín, Judit Neddermann, Dulce Pontes, Nina, Alfonso Vilallonga, Kepa Junquera, Maria Farantouri, Santiago Auserón, Maika Makovski, Nigel Kennedy, Maya Plisetskaya, Blaumut... A més, el 2020 va rebre el Premi Butaca a la millor composició musical de teatre per la música de *La Rambla de les Floristes* (Teatre Nacional de Catalunya).

Actualment compagina l'activitat artística i la docència com a professor a l'ESMUC i membre del Programa d'Interpretació Històrica a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, on ensenya clavicèmbal i baix continu. A més, és director artístic del cicle de concerts al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

Així, doncs, Dani Espasa, aquell músic que s'encaminava per ser arquitecte, és un referent indiscutible de la música antiga a Catalunya i al món.

També et pot interessar...

Palau Òpera

Diumenge, 09.11.25 – 17.30 h

Sala de Concerts

Alcina de Händel

Kathryn Lewek, *soprano*

Lauranne Oliva, *soprano*

Carlo Vistoli, *contratenor*

Zachary Wilder, *tenor*

Nicolas Brooymans, *baix*

Ensemble Artaserse

Philippe Jaroussky, *director*

G. F. Händel: *Alcina* (versió de concert)

Llibret d'Antonio Marchi

Preus: de 40 a 88 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The Nando and Elsa Peretti foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragrance

exea impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

